

`Између осталог, схватићеш да ниси прва особа која је уплашена, збуњена и згрожена људским понашањем. Много, много људи је морално и духовно скрхано као што си и ти. Срећом, неки од њих бележе своје муке. Научићеш из њих ако желиш. Баш као што ће једног дана, ако имаш шта да понудиш, неко научи нешто од тебе. То је диван узајамни пакт. То није учење. То је историја. То је поезија.`

Џ. Д. Селинцер писац који је окренуо леђа својој слави умро је у деведесетпрвој години у свом дому у среду, 27. јануара. Аутор *`Ловца у житиу`* сматран је једним од највећих светских писаца након Другог светског рата а последњих педесет година живео је скромно и далеко од очију јавности.

⋮

`Објављивање је ужасан атак на мој приватни живот. Ја волим да пишем.

Али пишем само за себе и за своје задовољство. Људи на мене гледају као на чудака, неког ко је по страни од свега. Али ја само покушавам да заштитим себе и свој рад.

Џером Дејвид Селинцер рођен је првог јутра Нове године на Менхетну 1919. Био је дете јеврејског рабина и Иркиње, рођење у Шкотској која је своје име променила у Мириам.

Никада није био добар студент и променио је неколико школа.

Међу пријатељима био је препознаљив по саркастичном хумору. Као осамнаестогодишњак провео је неколико месеци у Европи. Њујоршки колеџ уписује 1937.

Заљубљује се у Уну О`Нил и скоро свакодневно јој шаље писма. Разочарао се када се удала за Чарлија Чаплина који је би много старији од ње.

Учествовао је и у другом светском рату а старешине су га сматрале веома храбрим. Писаћа машина била му је верни пратилац, носио ју је и док је био у рововима. Већи део рата провео је као шпијун у Енглеској где је хватао и испитивао нацисте.

Роман о тинејџеру избаченом из школе привукао је пажњу читалачке публике а његов јунак постао је класик америчке књижевности попут дечака Хаклбери Фина. Његова популарност и до данас не јењава иако се неке његове преокупације могу сматрати не тако

савременим. О утицају романа сведочи и изјава Марка Чапмана, човека осуђеног за убиство Џона Ленона, у којој тврди да узрок тог гнусног чина може да се нађе међу страницама `Ловца`.